

Energipriser stiger: Dette er hyperinflation!

4. oktober (EIRNS) – (Det efterfølgende blev publiceret i *EIR European Strategic Alert.*)

Prisstigningerne på 15-30% indenfor gas og el, som er begyndt at ramme husholdninger i Europa, er en brøkdel af den dramatiske stigning i gaspriser på spotmarkedet, der er steget med 280% i år. Det er tæt på den tekniske definition af hyperinflation, hvilket er defineret som en konstant stigning på 50% om måneden.

Selvom den umiddelbare årsag til eksplosionen i energipriser er den grønne klimapolitik ('Green Deal'), som har forårsaget at producenter skifter fra kul til gas, så har den hyperinflationære dynamik været længe undervejs og havde blot brug for en mulighed for at løbe løbsk. Rigtig nok eksploderede priser på råvarer allerede for et år siden og ramte kobber, tømmer, hvede, m.m. Ligesom i dag forklarede personer fra etablissementet en sådan priseksplosion med en teori om en "ensom ulv", navnlig den forøgede efterspørgsel i forbindelse med Kinas økonomiske genoprejsning.

I dag forklarer teorien om den "ensomme ulv", at energipriserne er steget, fordi Zeus blæste mindre vind i Nordsøen, og forøgelsen i CO2-prisen gjorde kul for dyrt. Derudover nyder den slemme skurk, Vladimir Putin, at slukke for gastilførslen til Europa.

Fiaskoen med de vedvarende energier, særligt i vindkraft-afhængige Storbritannien og Tyskland, er en reel faktor, ligesom den ondsindede beslutning om at fordoble CO2-prisen for at fremme "klimaovergangen". Dog er disse blot muligheder, som de finansielle markeder er blevet tilbudt for at slippe et spekulativt overgreb løs. Hvis det rent faktisk blot handlede

om den simple markedsmekanisme, udbud og efterspørgsel, ville priserne ikke stige på en hyperinflationær måde; dette sker fordi alle priser på råvarer – inklusive CO2-kvoter, der købes og sælges som en vare – er bestemt af finansielle væddemål om de fremtidige markeder. Med andre ord, efterspørgsel for en vare mangedobles af spekulanter, som skaber en kunstig knaphed og astronomiske priser.

Det, som der er i gang, er den sidste fase af krisen i det globale finanssystem, hvilket, som Lyndon LaRouche ofte insisterede, var håbløst bankerot allerede for årtier siden. Der er kun to alternativer: Enten bryder systemet sammen gennem en kædereaktion af finansielle konkurser eller gennem en hyperinflationær eksplosion, hvis centralbankerne insisterer på at forsætte med redningspakkerne. Green Deal, eller klimaovergangen, er et forsøg på at fortsætte pengetrykningspolitikken under påskud af en klimaovergang.

I et webinar den 21. september om "Klimaideologiens økonomi og finansiering" berettede økonomiprofessorer Mario Giaccio, at en højtplaceret kilde i FN fortalte ham, at "det globale finanssystem er forældet; det er ikke muligt at 'udtrække' mere værdi, og derfor må det forandres". Hvad der sker, er "forsøget på at reorganisere verdensøkonomien finansielt ved at bruge klima som et påskud".

Denne åbne tilståelse beviser, at centralbankernes fortælling, om at inflation er en "overgang", er en løgn, og at en stigning i forbrugerpriser er planlagt for at "udtrække" værdier fra den reelle økonomi i en sidste kannibalistisk aktion. Rigtig nok er den ekspansionistiske pengepolitik ved en blindgyde med negative renter overalt i finansmarkederne, og færre og færre muligheder for at boblen kan udvide sig yderligere. Eftersom centralbankerne køber alle former for aktiver, er sågar afkast på skrotobligationer ('junk bonds') brudt sammen; finanssystemet har brug for yderligere store mængder af rov taget fra forbrugere, selskaber og skatteydere, på den ene eller anden måde for at systemet kan overleve.

Alternativet ville være en reorganisering, konkursbehandling, af det bankerotte system, hvilket den nuværende elite uforsonligt modsætter sig.

(I denne sammenhæng er tilgangen, som de kinesiske autoriteter tager til konkursen af ejendomsmæglergiganten, China Evergrande, eksemplarisk. Hvis Evergrande var et vestligt selskab, ville det høre under kategorien "too big to fail" ("for stor til at gå under") og modtage en redningspakke fra regeringen. Skatteydernes penge ville havne i spekulanternes lommer, som har købt obligationer med 14% i afkast. I stedet lader den kinesiske regering disse kreditorer gå ned og redder kun de kunder fra detailhandlen, som betalte for huse, og de vil enten få deres huse eller deres penge tilbage.)

Inflation i forbrugerpriser er ikke tilfældig: Det er blevet udvalgt af bankfolk i centralbankerne for at holde systemet i live – på den ene side ved at udpresse mere værdi fra den reelle økonomi, på den anden side ved at gennemtvinge en reduktion af den globale gæld gennem inflation. Men den store stigning i energiomkostninger rammer allerede produktive aktiviteter og truer med at knække den reelle økonomi.

Der er stadig tid at forhindre helvede i at bryde løs ved at reorganisere de globale finanser i overensstemmelse med Glass-Steagalls standard, lukke ned for finansiel spekulation, regulere de globale råvaremarkeder og sætte et genopbygningsprogram i gang, sådan som det der er blevet foreslået af LaRouche-Organisationen i deres nyeste studie, "Det kommende økonomiske mirakel i USA på Den nye Silkevej".

Verdensledere diskuterer at forlade den amerikanske dollar – Glass-Steagall behøves hurtigst muligt

D. 3. juni (EIRNS) – Økonomer og politiske ledere fra hele verden mødes i Rusland denne uge til det årlige Skt. Petersborg Economic Forum. Et fremherskende diskussionsemne i adskillige af de mange paneler er det faktum, at den ulovlige anvendelse af ensidige sanktioner fra USA, Storbritannien og EU har nået et punkt, hvor flere førende lande, og især Rusland og Kina, er dybt inde i diskussioner om at bryde ud af det amerikanske dollardominerede internationale finanssystem. I et panel, ledet af 'Valdai Discussion Club', med titlen: "Den risiko som sanktionerne udgør for det globale finansielle system og den internationale forretningsverden", lyder indledningen: "Transformationen af dollaren til et våben indebærer truslen om uforudsete chok... Intensiteten og den vilkårlige karakter, hvormed sanktionerne anvendes, antyder, at et målrettet politisk værktøj nu bliver altomfattende".

Vladimir Kolychev, Ruslands vicefinansminister, sagde, at "et nyt globalt finanssystem bliver til som et resultat af disse ulovlige sanktioner. Det sker ikke natten over, men det er uundgåeligt. De sanktionerede lande vil gøre det". Der er en fortsat tilbagetrækning fra de eksisterende strukturer, sagde han, da det ikke er sikkert at bruge amerikanske dollars (Washingtons påstand om at have ret til at indføre sanktioner mod lande, virksomheder og enkeltpersoner, er simpelthen baseret på det faktum, at næsten alle globale handelstransaktioner går igennem det amerikanske dollarsystem, selv når handlen ikke har noget med USA at gøre). Ruslands handel var for 80% vedkommende i dollars så sent som i 2019, bemærkede Kolychev, men er nu mindre end 50%. Kun 20% af

reserverne i Rusland er nu i amerikanske dollars.

Alt imens sanktioneerne er grund nok til at tage sådanne nødforanstaltninger, er en anden truende katastrofe, at udstedelsen af dollars i årevis for at redde finansielle bobler i det transatlantiske banksystem, uden at udvide den produktive base, nu truer med hyperinflation i dollarzonen. Den 31. maj begyndte lederen i Kinas Global Times: "Selv om det er usikkert, om Biden-administrationens politik med helikopterpenge vil anspore til en ny runde med økonomisk vækst, er det allerede klart, at forbrugsfesten først vil trække den amerikanske økonomi ned i en bundløs inflationær brønd". Hermed er der endnu en grund til at afkoble nationale valutaer fra dollaren, handle i nationale valutaer eller, som nogle antyder, i nye digitale valutaer.

Men er det klogt? Det kan ikke betvivles, at de snesevis af sanktionerede lande har ret i ønsket om at slippe for de dødbringende og ulovlige ensidige sanktioner. Men, burde verden opdeles i separate handelszoner, især på et tidspunkt hvor det amerikanske etablisement og NATO mobiliserer til krig mod både Rusland og Kina, uden anden grund end for at bibeholde de billioner af dollars, der strømmer ind i det militærindustrielle kompleks og dets ejere i Wall Street/City of London? Vil ikke yderligere finansiell opdeling opmuntre dette krigsparti?

Og selvom størstedelen af verdens lande trak sig ud af dollarens dominans og deltog i store udviklingsprojekter gennem Bælte- og Vej-Initiativet... såfremt USA, Storbritannien og EU overlades til at gå i opløsning, ville dette kun føre til global opløsning og krig.

Det er her, hvor begrebet om 'modsætningers sammenfald, fra Nikolaus fra Kues, og komitéen med samme navn, der blev lanceret af Helga Zepp-LaRouche og den tidligere chefløge for USA's militærkorps, Joycelyn Elders, i 2020, tager fat på den nødvendige løsning af en tilsyneladende uløselig krise.

Hverken de vestlige økonomier eller udviklingsøkonomierne kan acceptere den grønne New Deal, som nu bliver tvunget ned over verden af det transatlantiske bankoligarki, da det ville ødelægge industrilandenes økonomier og bogstaveligt talt affolke udviklingslandene. Hverken de østlige nationer eller de vestlige nationer kan modstå et sammenbrud i stil med det i 1929, endsige en hyperinflationær katastrofe som i Tyskland i 1923. Og helt bestemt ønsker ingen normal person atomkrig. Løsningen, så vanskelig som den kan virke i det nuværende kaos, ligger i at tage fat på menneskehedens fælles mål: at forene nationer i et Nyt Bretton Woods-kreditsystem ved hjælp af den gennemprøvede metode til Glass/Steagall-reorganisering for at genoprette en sund kreditpolitik; bruge den opløftende og vellykkede model for internationalt samarbejde inden for rumforskning, og at realisere det på kort sigt opnåelige mål om ubegrænset energi gennem fusionskraft; fremme uddannelsessystemer, der underviser i både ens egen historie og kultur, men også andre kulturer, der er meget forskellige fra ens egen. Det er kendt som en renæssance. Vi er alle mennesker med kreative åndsevner, *imago viva dei* (skabt i Guds billede, *red.*). Vi har et ansvar over for Skaberen for at bruge disse evner til at fremme det menneskelige mirakel.

Dette vil være emnet for Schiller Instituttets konference den 26.-27. juni: "For det fælles bedste for alle mennesker, ikke regler til gavn for de færreste".

**Befri Tyskland fra
kleptomans kløer!**

Af Helga Zepp-LaRouche, spidskandidat for BüSo's landsliste til Bundestag i Berlin

Utilfredsheden i befolkningen vokser, og dette med rette. Vi er nu, i marts 2021, på grund af EU's elendige "statusresultat" for Tyskland, konfronteret med den tredje bølge af COVID-19-pandemien. Som et resultat af årtiers privatisering af sundhedssystemet var vi derfor ikke velforberedte på udbruddet, i modsætning til Jens Spahns påstand i februar 2020 – en fejlbedømmelse som vi kan takke for, at regeringen dermed alt for sent begyndte at bestille medicinske hjælpemidler, som mundbind. Derefter, i stedet for først og fremmest at tage højde for deres egen befolknings sundhed, ved bestillingen af vacciner, så pro-EU-ideologerne denne krise som en kærkommen mulighed for yderligere at integrere EU, og at afgive ansvaret til et fuldkomment inkompetent EU-bureaokrati. Frem for i det almene vels ånd at investere i at maksimere produktionskapaciteterne for vacciner, overlod man alt til det "frie marked".

Dette inkompetencens regnskab: Mens Kina, et land med 1,4 milliarder mennesker, indtil nu kun har haft 4636 dødsfald som følge af pandemien, og hertil kunne konstatere en økonomisk vækst på over 2 %, var der i Tyskland indtil nu 73.120 dødsfald, og i Europa 880.644 dødsfald, mens økonomierne i alle Europas lande skrumpede med flere procent, og mange mennesker mistede deres arbejde og eksistensgrundlag.

Nu hersker der en stor utilfredshed over, at enkelte parlamentsmedlemmer har tjent sekscifrede beløb på leveringen af mundbind, og Wolfgang Schäuble svinger sig op til at være den vigtigste moralske apostel og udråber denne personlige

berigelse til at være en skændsel. Men er det ikke en endnu større skændsel at bedrage den samlede europæiske befolkning med en "Green Deal", der vil ramme Europas industrilande som en nedrivningskugle og bringe dem til fald, ruinere landbruget, ødelægge arbejdspladser, kraftigt sænke levestandarden for langt den største del af befolkningen, og kun berige de rigeste og spekulanterne? For det er lige præcis denne politik, som Schäble, Merkel, Altmeier, Scholz, Draghi, Macron, von der Leyen & Co. står for!

Denne "Green Deal", en politik hvor alle investeringer, fra EU og nedefter gennem medlemslandene og bankerne, kun skal gives til "grønne" teknologier og industrisektorer, vil ende med en brutal udslettelse af industri og landbrug, og som konsekvens føre til en reduktion af befolkningen. For der findes en direkte sammenhæng mellem energigennemstrømningstætheden i produktionsprocessen, produktiviteten og det antal mennesker, som disse kapaciteter kan understøtte. Den "store omstilling gennem afkarboniseringen af verdensøkonomien", som Schellnhuber og WBGU (Det videnskabelige råd for globale Klimaforandringer) allerede har agiteret for i næsten to årtier, og som nu omsættes fra von der Leyens side, betyder intet andet end at vende tilbage til et førindustrielt niveau. Den største profit går dog til spekulanterne, ankerne og kapitalfondene, dvs. finansoligarkiet, som investerer i denne moderne afladshandel – for det er hvad forretningen med CO2-certifikater er. En koalition af tolv amerikanske stater under ledelse af Missouris justitsminister, Eric Schmitt, klagede d. 8. marts over denne omfattende skade på det almene vel. De bestrider Præsident Bidens udstedte "forordning 13.990" med titlen: "Beskyttelse af den offentlige sundhed og miljøet og genoprettelsen af videnskaben til overvindelse af klimakrisen". Denne forordning befaler principielt det samme som EU's "Green Deal" eller de amerikanske demokraters "Green New Deal": En massiv reduktion af industri- og landbrugsproduktion, energiproduktion og -forbrug, eller en hvilken som helst anden aktivitet, som har udledning af

såkaldte drivhusgasser til følge.

I et af klagens afsnit peges på det som det handler om, både i USA selv og globalt: "Hvis dette dekret gøres gældende, vil det i mange årtier ud i fremtiden forårsage skader for hundrede af milliarder eller billioner dollars. Det vil ødelægge arbejdspladser, kvæle energiproduktionen, strangulere amerikansk energiafhængighed, undertrykke landbruget, forhindre innovation og gøre familievirksomhederne fattige..." I klagen bemærkes det yderligere, at Biden-forordningen, ved udregningen af de "sociale omkostninger", fuldstændig ignorerer de indirekte følger, som reduktionen af drivhusgasserne ville have for hele verden. Selvom de tolv delstatsregeringer som klager – Kansas, Nebraska, Oklahoma, Arkansas, Montana, Ohio, Indiana, Arizona, South Carolina, Tennessee, Utah und Missouri – er republikanske, handler det på ingen måde om partipolitisk opposition mod den demokratiske Biden-administration. Disse stater er kernen i det amerikanske landbrugsbælte, og de arbejdende landmænd her, hvoraf mange kæmper en overlevelseskamp mod kartellernes profitgrådighed, er ganske klar over verdens sultkatastrofe, der truer omkring 300 millioner mennesker verden over, og som chefen for FN's Verdensfødevareprogram, David Beasley, igen og igen har advaret om. For Beasley var tidligere guvernør for South Carolina og er den dag i dag tæt forbundet med disse landmænd.

David Beasley berettede d. 9. marts i en video-telefonkonference med Associated Press fra Addis Abeba om de himmelskrigende omstændigheder, som han fandt på sin netop afsluttede tur i Yemen: "Det er helvede – det skrækkeligste sted på Jorden", den værste humanitære krise i verden som fuldkommen er forårsaget af menneskelige handlinger. I et hospital i Sana'a så han børn sulte lige foran sig, simpelthen fordi der ingen mad var. Mange er på dødens rand, selvom de sygdomme og svagheder ville være nemme at behandle, hvis midlerne var til stede. Normalt hører man gråd, larm og latter fra børneafdelingen. Men i Yemen hører man ingen gråd, ingen

latter; der herskede en dødelig stilhed. Andre rapporterer berettede, at mange børn har hud som pergament og er afmagrede helt ind til knoglerne, før de dør. Yemen er helt bestemt det skrækkeligste sted på Jorden, men desværre er ret mange stater og regioner ikke langt fra en sådan situation. Syrien, Eritrea, Niger, Mozambique, Haiti, Nicaragua, Bolivia – listen over stater i den såkaldte udviklingssektor, som er ramt skrækkeligt hårdt af pandemien, af hungersnød og følgerne af den såkaldte uformelle økonomi, er lang.

Verdens fødevaremyndigheder har i år brug for 815 millioner dollars blot til Yemen for at redde millioner af mennesker fra sultedød, men lykkedes kun med at få skaffet 300 millioner. Hvad er disse latterlige 500 millioner i forhold til de 30 til 50 billioner (50.000.000.000.000), som centralbankerne ønsker at investere i EU's Green Deal og USA's Green New Deal over de næste 10 år, der kraftigt vil reducere industriens og landbrugets produktive kræfter? Verdensfødevareprogrammet har igen og igen advaret om, at alene i dette år trues 270 millioner mennesker akut med sultedøden. I betragtning af denne hidtil usete humanitære katastrofe er programmet "Fra Jord til Bord" og EU's biodiversitetsstrategi absolut skandaløse, fordi de vil reducere landbrugsproduktionen massivt pga. rent ideologisk motiverede nødtiltag. Her er grunden til, at de tyske landmænd med deres traktor-optog i flere måneder har gjort opmærksom på den truende udslettelse af landbrugets familiebrug. Den videnskabelige afdeling i USA's landbrugsministerium har i sit økonomiske brev, nr. 30 fra november 2020, offentliggjort konklusionen af en prognose, hvor i følgerne fra EU's landbrugspolitik indtil 2030 bliver vurderet, hvis de blev gennemført enten (a) blot indenfor EU, (b) gennem EU's handelsregler i andre lande eller (c) globalt. I følge denne ville landbrugsproduktionen i EU skrumpes med 7-12%, verdens fødevarerpriser ville stige med 9% (kun EU) og op til 89% (ved global indførelse), det samfundsmæssige udbytte ville blive reduceret med mellem 96 milliarder og 1,1 billioner dollars, og antallet af mennesker uden

fødevarer sikkerhed ville stige med mellem 22 og 185 millioner.

Konklusion: EU's politik er ikke blot inkompetent, hvilket er blevet tilstrækkeligt demonstreret under corona-krisen; dens grønne ideologi ødelægger også grundlaget for vores landbrug, og er i lyset af hungerkatastrofen sågar absolut uansvarlig, for at sige det mildt.

BüSo kræver i stedet:

1. Den øjeblikkelige opbygning af et moderne sundhedssystem i hvert land på denne Jord, på et niveau som Tyskland var på før privatiseringen.

2. En fordobling af den globale landbrugsproduktion, således at, i betragtning af den voksende verdensbefolkning, sult og fattigdom kunne elimineres for alle mennesker.

3. At gøre en ende på kasinoøkonomien gennem en global Glass/Steagall-lovgivning.

4. Et nyt Bretton Woods-kreditsystem, som kan stille produktive kreditter til rådighed for investeringer i den reelle økonomi.

5. Skabelsen af 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser for at genopbygge verdensøkonomien efter pandemien og seriøst begynde at overvinde underudviklingen i de såkaldte udviklingslande.

6. Samarbejde med Rusland og Kina ved udbygningen af Den nye Silkevej i Sydvestasien og Afrika, for dermed at fjerne årsagen til flygtningekrisen, og samtidig skabe en varig fredsorden.